

Tauber: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges fornævnte Forslag af Tauber.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Forandringer i Told- og Skibsafgifterne og Afgiften af indenlandsk Roesukker m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1613—16.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Tauber: Jeg skal fra mit Standpunkt fatte mig ganske kort med Hensyn til nærværende Lovforslag, da de vigtigste Bestemmelser deri jo ganske eller tilbøielig ere Gjenangere fra i Fjor. Jeg kan henholde mig til den Kritik, der dels af mig og dels af andre ærede Medlemmer her i Thinget blev det fremsatte Lovforslag til Del. Jeg skal ikke ved at komme ind paa Enkelthederne af denne Kritik bidrage til, at Debatten bliver gjenoptagen her. Jeg skal kun bemærke, at det er en noget eiendommelig Grund, den høitærede Minister har anført for at forhøje Afgiften af Mais fra 75 Øre til 1 Kr. pr. 100 Pbd. Den høitærede Minister sagde, at det var i Betragtning af de her i Thinget i Fjor fremkomne Ytringer om den da foreslaaede Afgifts Utilstrækkelighed for Formaalet, at han nu havde foreslaaet denne Forhøielse, men den høitærede Minister maa erindre, hvad ogsaa Thingets Medlemmer ville erindre, at hvad der i Fjor blev gjort gjældende — jeg tror, det var mig, der fremhævede det, vel ogsaa som andre Medlemmer — var, at naar den forandrede Brændevinsafgift blev indført, vilde Mais ikke længer blive brugt til Brændevin, saa vilde den udelukkende komme til at hvile paa Landbrugets umiddelbare Forbrug. Det bliver altsaa en forøget Bestatning af Landbruget, som den høitærede Minister derved foreslaar. I § 2 finder man en ny Indrømmelse til Sukkerfabrikerne med Hensyn til Indrømmelse af Kredit for skyldige Afgifter. Det forekommer mig, at der her egentlig skal ydes dem den samme Kreditoplagsret som for fremmede toldbare Varer. Det er en lille Bestemmelse, om hvilken jeg, og jeg antager ogsaa andre, som have samme Syn paa Toldlovgivningen

som jeg, maa sige, at vi ikke have Noget imod den. Men hvad angaar Hovedbestemmelsen i § 2 saavel som i § 3, da maa jeg henholde mig til de Indvendinger, der bleve fremsatte i Fjor. Hvad dernæst angaar § 4, da foreslaas der her, at Indførselstolden paa Stenkul skal ophøre. Dertil skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at dette ganske vist har staaet i de Love, vi tidligere have vedtaget, men der har dertil været knyttet en Nedsættelse af Beskyttelsen, og ved ensidigt at ophæve Indførselstolden paa Stenkul forøger man Beskyttelsen og vanskeliggjør derved at naae det for os meget Ønskelige, at faae Beskyttelsen forringet. At Skibsafgiften i Følge § 5 skal bortfalde for udgaaende Skibe, andrager, som det er oplyst i Anmærkningerne, kun et forholdsvis ubetydeligt Beløb, det er ingenlunde Halvdelen af Skibsafgiften, men kun $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ deraf, som eftergives, det er et Beløb af omtrent 200,000 Kr. Den ny Bestemmelse i § 6 har jeg allerede omtalt ved den foregaaende Lov, og jeg kan henholde mig dertil. Idet jeg staaar paa det Standpunkt med Hensyn til den foregaaende Lov, at vi helst bør indføre Udbyttebestatningen uden at forhøje Brændevinsafgiften, saa vil der hverten blive Noget i Følge § 6 til Fordeling og heller ikke vil det nytte at diskutere om de Nedsættelser, som iøvrigt ere foreslaaede i Loven. Jeg skal derfor, naar denne Sag er bleven henvist til anden Behandling, foreslaa, at den henvises til det samme Udvalg som den foregaaende Sag, idet denne Lovs Indhold, saa vel paa Grund af dets egen Bestaaenhed som ogsaa paa Grund af den høitærede Ministers Udtalelser, nødvendig maa sættes i Forbindelse med den foregaaende Sag.

Week: Saaledes som de økonomiske Forhold tegne til at udvikle sig her til Lands, og navnlig naar der tages Hensyn til det stærke Tryk, der vedvarende hviler paa saa godt som vor hele Produktion og navnlig paa Landets Hovederhverv, Agerbrug, forekommer det mig, at der er stærk Opfordring for Lovgivningsmagten til at tage under Overveielse og søge Overenskomst om, hvad der under disse Forhold fra Statens Side skal kunne gjøres for paa forskjellige Omraader at lette disse Tryk, og jeg tror ikke disse Overveielser bør træffes i Langdrag; thi det er vistnok paa høie Tid, at Hjælpen ydes, naar man skal komme tids nok, i alt Fald for Agerbrugets Vedkommende. Det foreliggende Lovforslag har jo netop en saadan Hensigt, og det har derfor ogsaa været en Tilfredsstillelse for mig, at det er kommet frem, saa meget mere som det jo vil blive